smėlio įžemis pasiektas 2,4 m gylyje nuo medinių grindų paviršiaus. Šurfas 5 tirtas prie Vilniaus miesto gynybinės sienos trasos, bet gynybinės sienos mūro šiame šurfe neaptikta – P dalimi šurfas rėmėsi į plytų ir akmenų mūro pastato pamatą. Šio pamato apačia pasiekta 1,85 m gylyje. Flygelio V fasado siena pastatyta ant arkinių pamatų (4 pav.).

Šurfas 6 buvo 2x2 m dydžio. Išlaužus medines grindis aptiktos cemento skiedinio ar betono grindys. Manoma, kad kaip tik šios grindys yra autentiškos buvusios laiptinės grindys. Pasiekus 1,3 m gylį nuo medinių grindų paviršiaus, nustatyta, kad po grindimis esama tamsiai pilkos žemės ir griuvenų sluoksnio be archeologinių radinių. Šioje giliausiai tirtoje šurfo 6 dalyje atkasta juostinių pamatų apatinė dalis – kalkių skiediniu menkai surišti stambūs riedulia. Iškilo akmenų išvirtimo pavojus, todėl šurfas daugiau negilintas, šurfo tyrimai baigti.

Exploratory Excavation at 37 Vilniaus Street

The exploratory excavation at 37 Vilniaus St. covered a total area of 35.2 m² and included six test pits measuring around 2 x 2 m. No archaeological layer was found in test pit 1, located in the street-side wing of the building's cellar, but a hoard of 19th-century gold coins was found (Figs. 1, 2). Test pit 2, located in the same basement, did not reveal any archaeological layers either, but it did contain Feature 1, which was partially excavated and dated to the first half of the 17th century based on associated finds. Test pits 4 and 6, excavated on the ground floor of the building, contained structures dating to the 19th and 20th centuries: parts of the wall foundation and stove base, along with floors which limited further investigation. In test pit 3, the arched foundation of the existing building's courtyard wing was unearthed, and the fill which was probably deposited in the valley of the Vingris stream in the 19th century was investigated. A drill was used to penetrate 3.3 m below the ground floor level, but it failed to reach sterile soil (Fig. 3). Test pit 5 unveiled the strip foundations of the S wall of the courtyard wing, which reached a depth of 1.85 m. Meanwhile, the foundations of the W wall were found to be of an arched construction. An archaeological layer dating to the 15th(?)–17th centuries was encountered in test pit 5 at depth of 1.3 m, and sandy sterile soil was reached at a depth of 2.4 m (Fig. 4).

Darius Kontrimas

Žvalgomieji tyrimai Vilniuje

2022 m. atlikti nedidelių apimčių tyrimai Vilniaus senojo miesto ir priemiesčių archeologinės vietovės (UK 25504) teritorijoje, esančiose M. Daukšos, Didžiojoje ir T. Kosciuškos gatvėse.

M. Daukšos g. 3A pastatų komplekso (UK 44287) teritorijoje (1 pav.) ištirti 2 šurfai (bendras 3,5 m² plotas) ir žvalgytas 48,3 m² plotas. Aptariamos vietos istorinė raida, vykdyti tyrimai apžvelgti jau anksčiau (*ATL 2021 metais*, 2022, p. 439). XVIII a. pradžioje Aušros vartų (Aštriojo galo) priemiestyje buvo vien mediniai namai ir dvareliai. Pastatų kompleksas (dabar M. Daukšos g. 3) išsidėstęs tuomet į bendrą sklypą sujungtose posesijose 1289 ir 1290. Bendras šių posesijų sklypas egzistavo iki XIX a. pabaigos. Nuo pradžių ūkinis pastatas M. Daukšos g. 3A naudotas kaip arklidės, vežiminė. 2021 m. šioje vietoje ištyrus 3 šurfus (10 m²) juose 0,8–1,9 m gylyje fiksuotas 20–60 cm storio XVI–XVII a. I puse datuojamas kultūrinio sluoksnio horizontas.

2022 m. tirtame **šurfe 1** (2 pav.) nuo esamo paviršiaus fiksuotas 80–95 cm storio maišyto

1 pav. Tyrimų vietos M. Daukšos g. 3A situacijos planas: 1 – 1983–1984 m. tyrimų vietos; 2 – 2000 m. tyrimų vieta; 3 – 2013 m. tyrimų vietos; 4 – 2021 m. tirti šurfai; 5 – 2022 m. tirti šurfai; 6 – 2022 m. žvalgyti plotai; 7 – kultūros paveldo objektų teritorijų ribos. D. Kontrimo brėž.

Fig. 1. Area plan of the excavations at 3A M. Daukšos St.: 1 – 1983–1984 excavations; 2 – 2000 excavations; 3 – 2013 excavations; 4 – 2021 test pits; 5 – 2022 test pits; 6 – 2022 survey area; 7 – boundaries of cultural heritage sites.

grunto (pilkas, rusvas smėlis su žvyro priemaiša, plytų duženos, pavieniai rieduliai) piltinio pobūdžio sluoksnis, datuojamas XIX–XX a. 80–95 cm gylyje fiksuotas 75–95 cm storio XVI–XVII a. I pusės kultūrinis sluoksnis. Šį sluoksnį sudaro du horizontai, kuriuos 1,1–1,2 cm gylyje skiria 5–12 cm storio gelsvo smėlio tarpsluoksnis: viršutinis 35–45 cm storio horizontas (juosvas, tamsiai pilkas smulkus smėlis su žvirgždo priemaiša) neintensyvus; apatinis 30–40 cm storio horizontas (juodas smulkus smėlis), fiksuotas H_{abs} 134,85–134,9 m lygyje, yra intensyvesnis. 1,6–1,85 m gylyje fiksuotas įžemis – rusvas smulkus smėlis. Pamato apačia fiksuota 1,9–2 m gylyje.

2 pav. Šurfo 1 M. Daukšos g. 3A ŠR pjūvis: 1 – XVI–XVII a. kultūrinio sluoksnio horizonto paviršius; 2 – įžemio horizonto paviršius. D. Kontrimo brėž.

Fig. 2. NE section of test pit 1 at 3A M. Daukšos St.: 1 – top of the 16th–17th-century layer; 2 – sterile soil level.

3 pav. Šurfo 2 M. Daukšos g. 3A PV pjūvis: 1 – XVI–XVII a. kultūrinio sluoksnio horizonto paviršius; 2 – įžemio horizonto paviršius. D. Kontrimo brėž.

Fig. 3. SW section of test pit 2 at 3A M. Daukšos St.: top of the 16th–17th-century layer; 2 – sterile soil level.

4 pav. Tyrimų vietos Didžiojoje g. 36 situacijos planas: 1 – 2022 m. tirti šurfai; 2 – 2021 m. tirti šurfai; 3 – 1995 m. tyrimų vietos (V. Daminaitis); 4 – 1997 m. tyrimų vietos (V. Daminaitis); 5 – 2003 m. tyrimų vietos (R. Žukovskis); 6 – 2013–2014 m. tyrimų vietos (P. Vutkin); 7 – 1998 m. tyrimų vietos (V. Vainilaitis); 8 – 2006 m. tyrimų vietos (R. Jonaitis); 9 – 2007 m. tyrimų vietos (I. Kaplūnaitė); 10 – 1997 m. tyrimų vietos (A. Vaicekauskas); 11 – 1993 m. tyrimų vietos (V. Daminaitis); 12 – 2005 m. tyrimų vietos (A. Puškorius); 13 – 2015 m. tyrimų vietos (D. Antropikaitė); 14 – 2016 m. tyrimų vieta (P. Dobeikis); 15 – kultūros paveldo objektų teritorijų ribos. D. Kontrimo brėž.

Fig. 4. Area plan of the excavations at 36 Didžioji St.: 1 – 2022 test pits; 2 – 2021 test pits; 3 – 1995 excavation areas (V. Daminaitis); 4 – 1997 excavation areas (V. Daminaitis); 5 – 2003 excavation areas (R. Žukovskis); 6 – 2013–2014 excavation areas (P. Vutkin); 7 – 1998 excavation areas (V. Vainilaitis); 8 – 2006 excavation areas (R. Jonaitis); 9 – 2007 excavation areas (I. Kaplūnaitė); 10 – 1997 excavation areas (A. Vaicekauskas); 11 – 1993 excavation areas (V. Daminaitis); 12 – 2005 excavation areas (A. Puškorius); 13 – 2015 excavation areas (D. Antropikaitė); 14 – excavation area (P. Dobeikis); 15 – boundaries of cultural heritage sites.

Šurfe 2 (3 pav.) nuo esamo paviršiaus fiksuotas 0,8–1,2 m storio maišyto grunto (du medinių grindų lygiai bei pilkas, rusvas smėlis su žvyro priemaiša, pavieniais rieduliais) piltinio pobūdžio sluoksnis, datuojamas XIX–XX a. 0,8–1,2 m gylyje fiksuotas 15–40 cm storio XVI–XVII a. I pusės kultūrinis sluoksnis (juodas, tamsiai pilkas smulkus smėlis), žemėjantis pamato (PR–ŠV) kryptimi. 1,2–1,4 m gylyje fiksuotas įžemis – rusvas, gelsvai rudas smulkus smėlis. Pamato apačia fiksuota 1,5 m gylyje.

Pastato išorėje kastoje tranšėjoje iki įžemio horizonto arba kasto gylio fiksuoti piltinio pobūdžio maišyto grunto sluoksniai, datuojami XX a. Prie įvažiavimo į kiemą siauroje atkarpoje tarp senų inžinerinių tinklų perkasimų 1,1 m gylyje fiksuotas apardytas XVI–XVII a. kultūrinio sluoksnio horizontas. Tranšėjos ŠR dalyje 1,8–1,9 m gylyje fiksuotas XVI–XVII a. kultūrinio sluoksnio horizonto paviršius.

Didžiojoje g. 36 vadinamųjų Abramavičių rūmų (UK 744) kieme ištirti 2 šurfai (12 m^2) (4 pav.). Anksčiau archeologiniai tyrimai rūmų teritorijoje vykdyti tik 2021 m. (*ATL 2021 metais*, 2022, p. 436–439). Šios teritorijos gretimos aplinkos archeologiniai tyrimai ir rūmų

istorinė raida jau buvo apžvelgti (*ATL 2021 metais*, 2022, p. 436–439).

2022 m. tirtuose šurfuose iškart po asfalto danga buvo atidengti XX a. grindiniai (struktūra 1 ir 2). **Šurfo 1** P dalyje 90–95 cm gylyje nuo esamo paviršiaus atidengtas spėjamos tvoros – sienos pamatas (struktūra 3), besitęsiantis R–V kryptimi (5 pav.). 35–45 cm pločio pamatas susideda iš moliu rištų neskaldytų riedulių (30x22, 26x14, 20x20, 25x21, 16x11, 19x12, 15x5, 12x6 cm dydžio). Architektūrinių tyrimų metu konstatuota, kad pagal tokį nedidelį blogai išlikusį fragmentą radinio paskirties nustatyti neįmanoma. Struktūra datuojama XVII a. II puse–XVIII a. Vertinant situaciją sklype galima spėti, kad šioje vietoje galėjo būti tvora, skyrusi dvi skirtingas valdas. Tačiau aptiktas fragmentas taip pat galėjo priklausyti ūkinio pastato sienos pamatui.

Šurfo Š dalyje 1,45–1,5 m gylyje nuo esamo paviršiaus atidengtas kito statinio pamatas (struktūra 4), besitęsiantis P–Š kryptimi. 80–85 cm pločio pamatas susideda iš rausvo molio plytų, rištų kalkiniu skiediniu. Plytos išlikusios fragmentiškai, nustatytas tik jų plotis – 14–15 cm. Architektūrinių tyrimų metu ši struktūra konkrečiau neidentifikuota. Struktūra 4 datuojama XVI–XVII a. Ties pamato V kraštu 1,7–1,75 m gylyje nuo esamo paviršiaus atidengtas neskaldytų riedulių grindinys ar nuogrinda (struktūra 5), taip pat datuojama XVI–XVII a. Dėl aptiktų struktūrų šurfo visiškai ištirti iki įžemio horizonto nebuvo galimybių. Įžemis – gelsvai rudas smulkus smėlis šurfo ŠV kampe kalamuoju gruntotraukiu fiksuotas 2,25 m gylyje nuo esamo paviršiaus, 10–20 cm žemiau grindinio (struktūros 5). Šurfe nuo esamo paviršiaus fiksuotas 90–95 cm storio maišyto piltinio pobūdžio grunto sluoksnis. 90–95 cm gylyje fiksuotas 30–40 cm storio XVII a. I pusės–XVIII a. kultūrinio sluoksnio horizontas. 1,3–1,6 m gylyje fiksuotas XVI–XVII a. I pusės kultūrinio sluoksnio horizontas.

5 pav. Šurfe 1 Didžioji g. 36 aptiktos struktūros vaizdas iš P. D. Kontrimo nuotr.

Fig. 5. The structure found in test pit 1 at 36 Didžioji St., viewed from the S.

Šurfe aptikta tik viena žiesto puodo šukė apatiniame XVI–XVII a. kultūrinio sluoksnio horizonte. Taip pat šiame sluoksnyje rasta augaliniu ornamentu puošto, karnizinio koklio fragmentas. Didžioji dalis aptiktų koklių rasti maišyto grunto piltinio pobūdžio sluoksnyje. Visi šie kokliai puošti augaliniu ornamentu, žalia, balta, mėlyna glazūra.

Šurfe 2, tirtame 4 m atstumu į R nuo šurfo 1, įžemis – gelsvai rudas smėlis ties šurfo P pjūviu fiksuotas 2,3–2,6 m gylyje nuo esamo paviršiaus. XVI–XVII a. datuojamas 15–25 cm storio kultūrinio sluoksnio horizontas, nepažeistas XIX–XX a. vykdytos veiklos šurfo PR dalyje fiksuotas 2–2,1 m gylyje nuo esamo paviršiaus. Šurfo P dalis stipriai paveikta XX a. vykdytų grunto kasimo darbų, susijusių su senų inžinerinių tinklų įrengimu. Šurfo Š dalyje 0,9–1 m gylyje nuo esamo paviršiaus fiksuota struktūra 6 (moliu rištos rausvo molio plytos ir neskaldyti rieduliai). Plytos išlikusios itin fragmentiškai, nustatytas tik jų plotis – 12–14 cm. Architektūrinių tyrimų metu konstatuota, kad konkrečiau šios struktūros interpretuoti neįmanoma

6 pav. Šurfe 2 Didžioji g. 36 aptiktos žiestų puodų šukės. D. Kontrimo nuotr.

Fig. 6. Wheel-thrown pottery sherds from test pit 2 at 36 Didžioji St.

(preliminariai datuojama XVIII a.). 1,1–1,25 m gylyje, po minėtąja struktūra, fiksuotas XVI–XVII a. kultūrinio sluoksnio horizontas. 1,6–1,85 m gylyje fiksuota plūkto molio ir neskaldytų riedulių struktūra (struktūra 7), apardyta XX a. Šios struktūros architektūrinių tyrimų metu identifikuoti taip pat nepavyko. Struktūra datuojama XVI–XVII a. Įžemis – gelsvai rudas smulkus smėlis šurfo Š dalyje fiksuotas 2,8–2,9 m gylyje nuo esamo paviršiaus.

Apardytame XVII–XVIII a. kultūrinio sluoksnio horizonte rasta žiestų glazūruotų ir neglazūruotų puodų, ąsočių šukių. Taip pat šiame sluoksnyje rasta žaliai glazūruotų koklių šukių. Nepažeistame XVI–XVII a. kultūrinio sluoksnio horizonte rastos tik kelios žiestų puodų šukės (6 pav.)

Sklype **T. Kosciuškos g. 34**, gaisrinės pastato (UK 37110) teritorijoje, 2022 m. tirti du bendro 10 m² ploto šurfai (7 pav.). Sklype prie

7 pav. Tyrimų vietos T. Kosciuškos g. 34 situacijos planas: 1 – kultūros paveldo objektų teritorijų ribos; 2 – inžinerinių geologinių tyrimų vietos; 3 – 2022 m. tirti šurfai; 4 – 1992 m. tyrimų vietos (V. Daminaitis); 5 – 1993 m. tyrimų vietos (V. Vainilaitis); 6 – 1993 m. tyrimų vietos (K. Katalynas); 7 – 2002 m. tyrimų vietos (A. Vaicekauskas); 8 – 2011 m. tyrimų vietos (L. Kvizikevičius); 9 – 2019–2020 m. tyrimų vietos (V. Veževičienė). D. Kontrimo brėž.

Fig. 7. Area plan of the excavations at 34 T. Kosciuškos St.: 1 – boundaries of cultural heritage sites; 2 – geological-engineering survey areas; 3 – 2022 test pits; 4 – 1992 excavation areas (V. Daminaitis); 5 – 1993 excavation areas (V. Vainilaitis); 6 – 1993 excavation areas (K. Katalynas); 7 – 2002 excavation areas (A. Vaicekauskas); 8 – 2011 excavation areas (L. Kvizikevičius); 9 – 2019–2020 excavation areas (V. Veževičienė).

T. Kosciuškos gatvės yra buv. gaisrinės pastatas, statytas 1885 m. Aptariamo sklypo istorinę raidą galima sieti su artimiausių sklypų raida. Fiurstenhofo plane (Ilarienė I., Trys žemėlapiai, reprezentuojantys Lietuvos Didžiąją Kunigaikštystę: iš kartografinės ir ikonografinės medžiagos paieškų Drezdene ir Berlyne, *Vilniaus Žemutinė pilis XIV a.–XIX a. pradžioje. 2005–2006 m. tyrimai*. Vilnius, 2007, p. 351–382) 109 numeriu pažymėtas objektas – Bžostovskių rūmai, vadinami „Kinija", lokalizuojami artimiausioje gretimo sklypo (T. Kosciuškos g. 32) aplinkoje. Nepublikuotame K. Katalyno, J. Valužytės, R. Zilinsko sąvade „Fiurstenhofo plano legenda" nurodoma, kad šioje vietoje nuo seno stovėjo mediniai reprezentaciniai Pacų rūmai (Drėma V., *Dingęs Vilnius*. Vilnius, 1991, p. 345). XVII a. pabaigoje jie priklausė Laterano kanauninkų vienuolynui, kol buvo pastatyti mūriniai vienuolyno namai prie Šv. Petro ir Povilo bažnyčios. 1701–1778 m. Pacų rūmus valdė Bžostovskiai, vėliau Pliateriai. Medinių vietoje buvo pastatyti rokoko stiliaus mūriniai rūmai, kurių vidus buvo įrengtas pagal „kinišką" stilių. Nuo to ir kilo rūmų pavadinimas „Kinija". Plane matyti, kad rūmai, tiksliau – visas reprezentacinis ansamblis, pastatytas išlygintoje vietoje – rūmai stovi aukštesnėje vietoje prie šlaito, o kiti mūriniai pastatai formuoja uždarą kiemą. Tarp aukščiau paminėto šlaito ir Neries upės istoriniame plane vaizduojami sklypai su juose stovinčiais nedideliais mediniais pastatais. Bžostovskių rezidencijos sklypas iš ŠR yra ribojamas link Neries tekančio upelio.

Artimiausioje aplinkoje anksčiau archeologiniai tyrimai atlikti 2011 (*ATL 2011 metais*, 2012, p. 643), 2019–2020 m. (*ATL 2019 metais*, 2020, p. 359–364). 2019–2020 m. T. Kosciuškos gatvės sklype 32 atlikti žvalgomieji ir detalieji tyrimai, kurių metu nustatyta, kad archeologinę vertę turintis kultūrinis sluoksnis (susiformavęs iki XVIII a. pabaigos) išlikęs tik sklypo V dalyje, arčiau Neries upės (*ATL 2019 metais*, 2020, p. 359–364).

1992 m. Kosciuškos g. 28 archeologinius tyrimus atliko V. Daminaitis. Tirtos 3 perkasos. Kasta iki 0,4–4,2 m gylio. Fiksuotas permaišytas sluoksnis. Įžemis nepasiektas (*LIIR*, f. 1, b. 2009). 1993 m. Kosciuškos g. 36 archeologinius tyrimus atliko K. Katalynas. Tirti 5 šurfai, iš viso 15 m^2 bendras plotas. Aptiktas 1,25–2,5 m storio maišytas sluoksnis, kuriame buvo XVII–XIX a. datuojamų radinių. Sluoksnis supiltas, aukštinant ir lyginant Neries krantą, o radiniai į jį patekę atsitiktinai (*LIIR*, f. 1, b. 2204). 1993 m. T. Kosciuškos g. 13A žvalgomuosius tyrimus atliko V. Vainilaitis. Jų metu ištirti 2 bendro 6 m^2 ploto šurfai. Fiksuoti statybos metu suardytas kultūrinis sluoksnis. Tyrimų metu aptikti smulkūs XVII–XX a. buitinės keramikos radiniai. Įžemis – molis, fiksuotas 2,2–2,4 m gylyje (*LIIR*, f. 1, b. 2145).

2022 m. tirtame **šurfe 1** nuo esamo paviršiaus fiksuotas 1–1,2 m storio piltinio pobūdžio maišyto grunto sluoksnis, susiformavęs XIX–XX a. (2 pav., sluoksnis 1). 1–1,2 m gylyje fiksuotas 50–55 cm storio apardytas, XVII–XVIII a. datuojamas kultūrinio sluoksnio horizontas (8 pav.) (stratigrafiškai išskirti sluoksniai 2 ir 3). 1,55–1,6 m gylyje nuo esamo paviršiaus fiksuotas 35–40 cm storio XVI–XVII a. I pusės kultūrinio sluoksnio horizontas, kurį sudaro stratigrafiškai išskirti sluoksniai 4–6. Sluoksnis 4 – plūkto molio asla (datuojama XVI–XVII a.), o sluoksnis 6 interpretuotinas kaip difuzinis juodo smėlio kultūrinio sluoksnio ir gelsvai rudo įžemio smėlio. 1,95–2 m gylyje fiksuotas įžemis – gelsvai rudas smulkus smėlis. Šurfo PV dalyje 1,15–1,2 m gylyje buvo atidengtos čia buvusio statinio grindys (9 pav.): rausvo, rusvo molio plytos (30,5–31x14,5–15x? cm dydžio), kai kurios su braukomis ir

8 pav. Šurfo 1 T. Kosciuškos g. 34 P pjūvio stratigrafija: 1 – XVII–XVIII a. horizonto paviršius; 2 – XVI–XVII a. I pusės horizonto paviršius. D. Kontrimo brėž.

Fig. 8. Stratigraphy of the S section of test pit 1 at 34 T. Kosciuškos St.: 1 – top of the 17th–18th-century layer; 2 – top of the layer dating to the 16th–first half of the 17th century.

9 pav. Šurfe 1 T. Kosciuškos g. 34 aptiktos pastato grindys. D. Kontrimo nuotr.

Fig. 9. Building floors uncovered in test pit 1 at 34 T. Kosciuškos St.

10 pav. Puodų šukės iš šurfo 1 T. Kosciuškos g. 34. D. Kontrimo nuotr.

Fig. 10. Pottery sherds from test pit 1 at 34 T. Kosciuškos St.

viena keraminė 21x20x4 cm dydžio plytelė. Atlikus architektūrinius tyrimus nustatyta, kad plytų grindys funkcionavo XVII a. II pusėje–XVIII a. ir gali būti siejamos su teritorijoje buvusiais Bžostovskių rūmais ar jų aplinka.

Didžioji dalis radinių (žiestų puodų šukių ir augaliniu ornamentu puoštų koklių fragmentų) rasta maišyto grunto piltinio pobūdžio sluoksnyje. Juodo smėlio sluoksnyje 5 rasta horizontaliomis linijomis puošto apžiesto puodo kaklelio šukė (10 pav.), bangelės ornamentu puošto apžiesto puodo kaklelio šukė (10 pav.), karnizinio koklio šukė.

Šurfe 2 nuo esamo paviršiaus fiksuotas 0,9–1 m storio maišyto piltinio pobūdžio grunto sluoksnis, susiformavęs XX a. 0,9–1 m gylyje

atidengtas betono klojinys, o po juo XX a. datuojamų plytų nuo laužų sluoksnis. 1,1–1,2 m gylyje nuo esamo paviršiaus fiksuotas 20–30 cm storio XVI–XVII a. I pusės kultūrinio sluoksnio horizontas. Įžemis – gelsvai rudas smulkus smėlis fiksuotas 1,4–1,5 m gylyje nuo esamo paviršiaus.

Exploratory Excavations in Vilnius

In 2022, small-scale excavations were carried out on M. Daukšos, Didžioji and T. Kosciuškos Streets in Vilnius.

Two test pits (total area of 3.5 m^2) were excavated inside the outbuilding at 3A M. Daukšos St., which was built in the late 18th or early 19th century, and an area of 48.3 m^2 was surveyed in the surrounding area (Fig. 1). The test pits revealed an archaeological layer dating from the 16th to the first half of the 17th century, measuring 15–95 cm thick. This layer was recorded at a depth of 80–95 cm from the present-day surface in test pit 1 (Fig. 2) and at a depth of 0.9–1.2 m in test pit 2 (Fig. 3). In both test pits, a 19th- and 20th-century fill was recorded above the 16th–17th-century level. In the surveyed utility trenches, mixed fill layers were recorded extending as far down as the sterile soil or at least to the maximum excavated depth, with the exception of two short sections which contained a disturbed 16th- and 17th-century layer or its uppermost level.

Two test pits (12 m^2) were excavated on the grounds of the so-called Abramavičiai Palace, located at 36 Didžioji St., (Fig. 4). Three structures were recorded in test pit 1: the foundation of a wall or a fence from the second half of the 17th to the 18th century; the foundation of an unknown structure from the 16th to the first half of the 17th century; and a pavement from the 16th to the first half of the 17th century (Fig. 5). In test pit 1, an archaeological layer dating to the 16th–18th centuries was recorded at a depth of 90–95 cm, measuring 0.8–1 m thick. In the S part of test pit 2, the top of the layer dating to the 16th–17th centuries was recorded at a depth of 2–2.1 m, and it included a small number of finds (Fig. 6). Sterile soil was recorded at a depth of 2.3–2.6 m. In the N part of test pit 2, a 17th-century layer was reached at a depth of 1.2–1.6 m. The horizon of an undisturbed 16th- and 17th-century layer was recorded at a depth of 2.2–2.65 m. This part of the test pit also revealed two unidentified, heavily disturbed structures, possibly dating to the 16th–17th centuries and to the second half of the 17th–18th centuries.

At 34 T. Kosciuškos St., 2 test pits with a total area of 10 m^2 were excavated (Fig. 7). The site was the presumed location of the Brzostowski Palace, also known as "China", in the 17th and 18th centuries. The test pits recorded a layer of mixed fill extending to a depth of 0.9–1.2 m from the surface, which was dated to the 19th–20th centuries. In test pit 1 (Fig. 8), a 90 cm layer dating to the 16th–18th centuries was recorded at a depth of 1–1.2 m, along with a few scattered finds (Fig. 10). Structures associated with a building, potentially dating from the second half of the 17th to the 18th century, were uncovered at a depth of 1.15–1.2 m: a pink clay brick floor dating from the second half of the 17th to the 18th century; and a 17th-century packed clay floor (Fig. 9). In test pit 2, a layer measuring 20–30 cm in thickness and dating to the 16th–17th centuries was recorded at a depth of 1.1–1.2 m. Sterile soil was encountered in the test pits at a depth of 1.4–2 m from the present-day surface.